

”Jag kommer tillbaka!”

**De nordiska biskoparnas herdabrev med anledning av att
relikerna av Thérèse av Lisieux
samt hennes föräldrar, Louis och Zélie Martin besöker Norden**

Hela vårt liv här på jorden är en pilgrimsfärd. Vi är som Kyrka, som Guds heliga folk på vandring mot den eviga härligheten, som Fadern har öppnat för oss. Liksom Israels folk genom sitt exodus lämnade det gamla landet bakom sig, får vi lämna synden bakom oss på vår väg till det förlovade landet.

Jesus och hans heliga är alltid med oss på denna pilgrimsfärd. Detta kommer att bli speciellt tydligt för oss, när den heliga Thérèse av Jesusbarnets relik – tillsammans med sina helgonförklarade föräldrars - gör en pilgrimsresa genom våra nordiska länder nu i höst.

Redan i Kyrkans första tid började man fira eukaristin på martyrernas gravar. Deras relik blev ett synligt tecken på att frälsningen genom Guds människoblivande berör allt mänskligt. Som människor är vi alltid beroende av kroppsliga och materiella ting, som hjälper oss att ta emot Guds frälsande nåd mitt i den verklighet där vi lever. Som era biskopar är det vår förhoppning att denna pilgrimsfärd skall hjälpa många att återupptäcka Guds kärleksfulla närvaro och handlande mitt i vår nutida värld.

Thérèse av Jesusbarnet är en av Kyrkans kvinnliga kyrkolärare, som hjälpt otaliga människor att ta emot Guds faderliga barmhärtighet i sina liv. I sitt eget liv och i sina skrifter pekar hon tillbaka på evangeliets centrala budskap: att Fadern har sändt oss sin enfödde Son för att göra oss till sina älskade barn. Det är människans stora glädje att upptäcka detta andliga barnskap. I vår svaghet och ödmjukhet får vi del av den stora nåd och värdighet, som höjer oss upp till Gud mitt i det vardagliga livets små omständigheter. Vår bräcklighet är inget hinder på vägen.

Gud har sändt sin Son just för dem som är svaga, bräckliga och syndiga. ”Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna” (Luk 1:48), säger Jungfru Maria i sin lovsång *Magnificat*. Thérèses budskap är ett eko av denna lovsång, som Kyrkans liturgi upprepar varje kväll i vesper. Liksom Maria vill Thérèse lära oss att gå den ”lilla vägen”, saligprisningarnas väg i Jesu närhet och efterföljd. Genom dopets nåd får vi dela Jesu innersta relation till Fadern. Vi blir ”söner i Sonen” som kyrkofäderna säger. Vi får ansluta oss till Jesu bön och i honom ta emot Faderns ömma, ja, sant moderliga kärlek.

Thérèse kände tidigt en längtan efter att ge sig helt till Gud och göra allt för honom. I sin familj fick hon erfara stor omsorg och kärlek. Hennes mor Zélie dog tidigt och denna förlust blev mycket svår för den lilla flickan, även om fadern, Louis Martin, var en ytterst omtänksam far för henne och hennes systrar.

I Jungfru Maria fann hon en ny mor, som hjälpte henne att finna sin väg i livet. Men som den överkänsliga flicka hon var kostade det henne mycket att kunna överlåta sig helt till Gud och inte fastna i självmedlidande. Hon talar själv om ”julnåden”, den Andens styrka som plötsligt kom över henne och fick henne att glömma sig själv och sina problem och i stället förtrösta och lita på Guds barmhärtighet.

Thérèse kände tidigt kallelsen att bli karmelitnunna. Redan vid femton års ålder lyckades hon besegra alla hinder och togs emot i klostret i Lisieux. I sitt hjärta kände hon en djup kallelse att göra allt för Gud. Hon kunde liksom inte nöja sig med bara en kallelse. Då gick det upp för henne att hon kunde leva i Kyrkans hjärta, som brinner av kärlek till Jesus.

Där sammanfaller alla kallelser och går upp i varandra. Där kunde hon förverkliga alla de kallelser, som hon inte kunde sätta i verket på egen hand. På så sätt kan hon också hjälpa oss idag att upptäcka Kyrkans mystiska insida. Där kunde hon som Kristi brud leva helt förenad med Kristus Brudgummen. Där kunde hans hjärta tala oupphörligt till hennes hjärta. Thérèse fann sin kontemplativa kallelse som karmelitnunna i Kyrkans hjärta, där hon kunde leva i ständig bön för människornas frälsning.

Därför kunde man också utropa henne till missionens skyddshelgon vid sidan av den helige Franciskus Xaverius. Trots att hon aldrig lämnade sitt kloster kunde Thérèse genom sin bön och överlåtelse åt Kristus inspirera många människor att ta till sig evangeliet och omvända sig allt mer till Kristus och efterfölja honom med allt större hängivenhet.

I vår tid är det viktigt att försöka öppna sig för denna djupdimension av Kyrkans mysterium. För somliga är det en fara att man reducerar Kyrkan till bara en institution eller organisation - eller att fastna i en mer ideologisk uppfattning av Kyrkan, antingen det är i en mer liberal eller mer traditionalistisk anda. Thérèse hjälper oss att förstå att Kyrkan är vår moder, på vars knä vi lär oss att leva i ständig bön och överlåtelse åt vår Fader i himlen. Thérèse kan inspirera oss till att bli mer medvetna om att vi, inte minst i våra sekulariserade länder, har ett stort ansvar att som katoliker vittna om Kyrkans sanna väsen som en kärleksfull moder för alla dem som inte känner sig älskade och sedda.

Under sitt korta liv i karmelitklostret i Lisieux levde Thérèse ett intensivt andligt liv. Men lidandet fattades aldrig. Hon fick tidigt TBC och fick samtidigt också gå igenom en själens dunkla natt. Under den sista perioden av sitt liv förlorade hon den känslomässiga upplevelsen av tron. Plötsligt var det som om ljuset släcktes och Gud bara försvann. Ändå såg hon på denna tomhet som en nåd, som förenade henne ännu djupare med Jesus i hans utblottelse och lidande för vår frälsnings skull. Hon levde sig in i gudsförnekarnas situation och fick äta deras torra bröd. Hon såg medvetet på denna gudsövergivenhetens dunkla natt som en ställföreträdande solidaritet med dem som sade sig inte kunde tro på Gud. På så sätt har hon blivit många till hjälp för att upptäcka trons innersta väsen som snarare är viljans överlåtelse än sinnenas upplevelse.

”Jag dör inte, jag går in i livet”, sade Thérèse när hon närmade sig slutet av sitt liv här på jorden. Det äkta och sanna livet väntar oss i evighetens saliggörande skådande. Då får vi se Gud sådan han är. Då får vi leva i ständig tillbedjan och lovsång.

Samtidigt var Thérèse medveten om att änglar och helgon i himlen också har en mission för oss som lever här på jorden. Hon sade själv: ”Jag kommer tillbaka”. Hon ville fortsätta att göra gott på jorden även i himlen. Många människor av olika bakgrund har fått erfara hennes hjälp, ofta genom mycket konkreta nådebevis. Hon talar själv om ett ”rosenregn”. Därför avbildas hon ofta med ett fång rosor i famnen. Hon vill förmedla Guds faderliga nåd och godhet också till oss. Mitt i vårt vanliga liv kan vi erfara Guds omsorg och närvaro, ofta i de små och anspråkslösa ting som fyller vår vardag. Thérèse talar om den ”lilla vägen” där vi får ta emot den stora nåd som Jesus ständigt vill ge oss del av.

Vi får se på denna pilgrimsfärd, där relikerna av Thérèse och hennes föräldrar kommer till oss, som ett synligt, ja, kroppsligt uttryck för Guds oändliga barmhärtighet mot sitt folk. Det påminner oss också om vår kallelse: att låta oss förvandlas av Guds nåd i Jesus Kristus. Sedan kan vi också sprida evangeliets budskap till alla vi möter under vår jordiska vandring. Eftersom Thérèse kommer hit med sina föräldrar blir vi också påmindra om familjens stora betydelse. Thérèse växte upp i en djupt troende kristen familj och fick där ta emot trons gåva och sin kallelse.

Vi ber att denna relikernas pilgrimsfärd skall bli till välsignelse för alla vår familjer. Må Thérèse och hennes föräldrar hjälpa oss alla att öppna oss för Faderns kärlek, så att vi med Andens hjälp omvänder oss till ett allt trognare liv i Jesu efterföljd. Då kan vi också bli trovärdiga vittnen och dela med oss av vår tro.

Det finns så många i våra länder som, medvetet eller omedvetet, väntar på budskapet om Guds oändliga barmhärtighet och om vår värdighet som hans älskade barn.

den 2 september 2018

Biskop Czesław Kozon

Ordförande NBK
Biskop av Köpenhamn

Anders Kardinal Arborelius OCD

Biskop av Stockholm

Biskop Bernt Eidsvig Can. Reg.

Biskop av Oslo
Apostolisk Administrator av Trondheim

Biskop Teemu Sippo SCJ

Biskop av Helsinki

Biskop Davíð B. Tencer OFMCap

Biskop av Reykjavik

Biskop Berislav Grgic

Biskop Prelat av Tromsø

Biskop Gerhard Schwenzer SS. CC.

Biskop emeritus Oslo